

מ.ל.ב.

10.4.24

שלום רב,
תזכורת
לעיונכם וטיפולכם
המסור אודה.

לכבוד
המוסד לביטוח לאומי
מחלקת נפגעי עבודה
באר שבע
א.ג.נ.,

הנדון: ערר על החלטת ועדה רפואית
אמיר קרינאוי, ת.ז. 324015569
ערר על החלטת הוועדה מיום 17.2.24

מוגש בזאת ערר על החלטת הוועדה הרפואית מדרג I, ואלו נימוקיו:

1. העורר שבנדון נפגע בתאונה בשנת 2020 בגינה נקבעה נכות בשיעור 5% בכין הפרעת הסתגלות בלבד. יצויין כי בעקבות התאונה הקודמת נקבעה נכות נפשית לצד תלונות אורתופדיות עם ממצאים אובייקטיביים.
2. בתאונה דנן, המדובר הוא במצב נפשי אשר מצריך טיפול תרופתי ומעקב קבועים וכפי שצויין במועד הוועדה ובהתחשב בקביעת המומחה הפסיכיאטרי כפי שבאה לידי ביטוי בהערכת נכותו ובבדיקה הקלינית שגתה הוועדה הנכבדה קמא עת קבעה נכות בשיעור זניח מקום שתיאור המקרה והתיעוד הרפואי מעידים על מגבלה חמורה מזו שנקבעה.
3. הוועדה הרפואית הנכבדה קבעה נכות בשיעור 5% לכל אחת מהתאונות לפי סעיף ליקוי 34(ב) שאינו מתאים בסיטואציה דנן.

- 10% (2) רמיסיה מלאה או קיום סימנים קליניים אפקטיביים שארתיים, הפרעה קלה בתפקוד הנפשי או החברתי, הגבלה קלה עד בינונית של כושר העבודה
4. בפועל, כפי שמעיד התיעוד וכפי שעולה מקביעת המומחה שהערכתו צורפה, אין המדובר ברמיסיה מלאה ויש צורך בטיפול בתרופות פסיכיאטריות ועל כן היה על הוועדה הנכבדה לקבוע נכות בשיעור גבוה מזה שנקבע על ידה..

- 20% (3) רמיסיה, סימנים קליניים אפקטיביים קלים, קיים צורך בטיפול תרופתי, קיימת הפרעה בינונית בתפקוד הנפשי או החברתי וכן הגבלה בינונית של כושר העבודה
- 30% (4) רמיסיה חלקית, עם סימנים קליניים אפקטיביים בחומרה בינונית, קיים צורך בטיפול תרופתי קבוע, קיימת הפרעה ניכרת בתפקוד הנפשי והחברתי, קיימת הגבלה ניכרת של כושר העבודה

5. כן יטען העורר כי בהתחשב בכך שהתיעוד הרפואי כמו גם הבדיקה הקלינית מלמדים כי משקלה של התאונה הקודמת והשפעתה הפסיכיאטרית פחותה מזו של התאונה מושא הערר ועל כן לא היה מקום לנכות מחצית כאמור.
6. לאור האמור לעיל, הוועדה הנכבדה לעררים מתבקשת לקבל את הערעור ולקבוע נכויות זמניות גבוהות מזו שנקבעה ונכות צמיתה בשיעור גבוה לפי סעיף קטן (3)-(4) ולנכות נכות בשיעור נמוך יותר לעבר ככל ותחליט לנכות .
7. ערעור זה מוגש במתכונתו הנוכחית על מנת לעמוד בזמנים. נימוקים נוספים יצורפו במועד הדיון בוועדה הרפואית.
8. אבקשכם להודיעני מועד לדיון בערר.

בכבוד רב ובתודה,

אריאל פרייברג, עו"ד